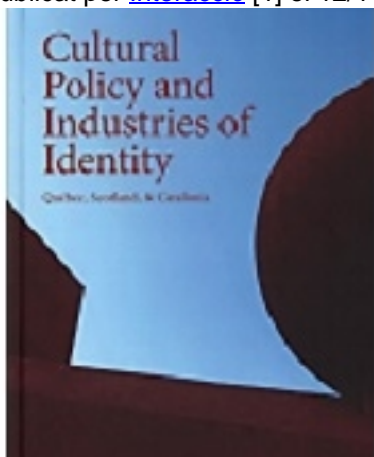

Les indústries d'identitat en un món global

Publicat per [Interacció](#) [1] el 12/11/2019 - 11:45 | Última modificació: 04/08/2021 - 08:51

Quines son les relacions que s'estableixen entre **cultura, identitat nacional i polítiques culturals**? Fins a quin punt les indústries culturals promogudes pel govern fonamenten la identitat cultural de regions minoritàries? A través dels casos del **Quebec, Escòcia i Catalunya** es fa una anàlisi detallada de les seves polítiques culturals enfocades cap al fonament de la identitat nacional.

El punt de partida de la investigació son les polítiques culturals creades als anys noranta, analitzant **quin és l'ús que es fa de les indústries culturals per tal de dur a terme polítiques culturals que fomentin la identitat nacional** [2]. Segons el llibre, les indústries culturals ofereixen als governs una eina única a través de la qual desenvolupar un sentiment de comunitat i de identitat cultural. El cert és que des dels anys noranta fins a l'actualitat les polítiques culturals han anat canviant i actualment la tendència és seguir la lògica de mercat proporcionada per les indústries culturals. **El principal poder atractiu de les indústries culturals és la seva capacitat per moure masses i ser influent a la societat**, fet que es vist des de la perspectiva política pot ser una eina ideal per tal de produir un sentiment de pertinença i identitat a una cultura en concret. Per tant, tal com diu el títol del llibre, les indústries culturals cada vegada es converteixen més en **indústries d'identitat**, les quals fomenten i donen valor a les polítiques culturals de regions amb una llengua i cultura minoritzada.

El cert és que les tres minories nacionals presenten **moltes característiques en comú pel que fa a les línies de les polítiques culturals**. Les tres són societats on les polítiques culturals públiques s'han utilitzat per tal de preservar la identitat de cada poble i, a més, fomentar-la cap a l'exterior. Tanmateix, les polítiques culturals d'aquests indrets cerquen **diferenciar-se de les polítiques culturals promogudes pels estats majoritaris als quals pertanyen**. Aquesta marcada i volguda diferència els condueix a dur a terme polítiques culturals molt diferenciades de les estatals, esdevenint tot un repte per institucions tan petites. Cal afegir que les tres regions analitzades tenen força punts en comú, sobretot per la necessitat de **preservar la cultura a través de la llengua**, fomentant-ne el seu ús. També mostren similituds degut a **la inversió a les indústries culturals fomentant sobretot el sector multimèdia**. Tots aquests moviments sempre van lligats amb una tendència a crear resistència vers a la majoria nacional.

La conclusió general és que malgrat els esforços per crear una política cultural diferenciada de l'estatal, la qual busca preservar la singularitat identitària del territori, el cert és que **la tendència és fer cada vegada més [unes polítiques que responen a lògiques globals](#) [3]**. Les sinergies citades al text són sorprenents ja que **aquella identitat singular de cada poble que es veu des d'una perspectiva única i diferenciada, acaba responnent a lògiques que ho engloben tot des d'una perspectiva de conjunt**. És a dir, les direccions apunten cada vegada més cap al concepte d'un món comú de polítiques culturals de minories nacionals. La intenció d'aquest marc globalitzador és la de promoure unes bases d'enteniment i d'exploració d'altres polítiques culturals produïdes arreu del món. Malgrat semblar paradoxal, **en un món on cada vegada prenen més rellevància les identitats nacionals minoritàries, les polítiques culturals van en una direcció globalitzant**, ja que es desenvolupen en aquest context de l'anomenat 'món comú'. No deu ser casualitat que mostrin tantes similituds les polítiques culturals dels tres territoris analitzats. Aquesta situació globalitzant de les polítiques culturals es deu en gran part al fet de respondre a **la lògica de les indústries culturals**, ja que és així com s'acaba responnent a unes **lògiques de mercat** les quals són eminentment globals.

Cita bibliogràfica

Beauregard, D. (2018). *Cultural policy and industries of identity, Québec, scotland, & Catalonia*. Palgrave Macmillan.

Centre d'Informació i Documentació ([CIDOC](#) [4]) Signatura: [S.01933](#) [5]

Categories: Llibre
Etiquetes: identitat
Etiquetes: polítiques públiques
Etiquetes: Catalunya
Etiquetes: Escòcia
Etiquetes: Quebec
Etiquetes: indústries creatives i culturals

- [6]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2019/industries-identitat-mon-global>

Enllaços:

- [1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>
[2] <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2017/construccio-didentitat>
[3] <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2019/globalitzar-politiques-culturals>
[4] <https://www.diba.cat/es/web/cerc/cidoc>
[5] <https://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45996>
[6] <https://interaccio.diba.cat/node/8061>